

životní potřeby bydlení a stravování, jakož i osoby služebné a čeled' u výrobce zaměstnané.

(2) Výrobce ve velkém nebo obchodník ve velkém, který uplatňuje nárok na daněprostou výrobu podle čl. III zák. č. 249/1937 Sb. z. a n., jest povinen vésti zvláštní zápis o postupném odběru daněprostého množství nápojů, v tomto článku stanoveného, pro spotřebu vlastní domácnosti; je-li veden v podniku zápis o množství nápojů zdaněných paušálem podle § 11 zák. č. 533/1919 Sb. z. a n., lze vyznačiti v tomto zápise též postupný odběr daněprostého množství nápojů.

(3) Jde-li o výrobce, který jest povinen platiti daň ukončením výroby a uplatňuje nárok na daněprostou výrobu podle čl. III zák. č. 249/1937 Sb. z. a n., zdaňuje se pouze ono množství nápojů, které převyšuje daněprosté množství v tomto článku stanovené.

(4) Společné ukládání nápojů několika výrobci v jedné místnosti není na závalu osvobození od daně, jestliže tato místnost byla ohlášena podle čl. I, č. 3, odst. 1, písm. b) tohoto nařízení a jest mimo podnik, ve kterém se provozuje výroba ve velkém nebo obchod ve velkém nebo ve kterém se provozuje po živnostensku výcep nebo prodej nápojů v malém, a jsou-li nádoby s nápoji, uložené v této místnosti, označeny tak, aby bylo zřejmo, kterým výrobcům nápoje patří.

čl. III.

Ve všech případech, kdy jest uložena povinnost vyznačiti druh nápojů, musí býti u vína — ať hroznového nebo z jiného ovoce — též uvedeno, zda jde o nápoje do 14% objemových alkoholu nebo nad 14% objemových alkoholu.

čl. IV.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Beran v. r.

Dr. Vološin v. r.	Sidor v. r.
Dr. Fischer v. r.	Syrový v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Eliáš v. r.
Teplanský v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

Révay v. r.

334.

Vládní nařízení

ze dne 16. prosince 1938
o hromadném poručení

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle § 208 všeob. občanského zákona a čl. V, odst. 2 cís. patentu ze dne 9. srpna 1854, č. 208 ř. z., kterým se zavádí zákon o soudním řízení v nesporných věcech právních:

Část první.

Kdo může býti pověřen úkoly hromadného poručení.

§ 1.

Přednosta poručenského soudu může pověřiti úkoly hromadného poručení:

1. okresní péči o mládež, pokud jde o obvod a o poručence, na něž se vztahuje její působnost podle stanov vyhovujících vzorným směrnícím vydaným ministerstvem sociální a zdravotní správy,

2. okres pro obvod poručenského soudu (v tomto nařízení dále „soud“), nebyla-li úkoly hromadného poručení pověřena okresní péče o mládež,

3. obec pro obvod obce, pokud pro některé skupiny poručenců v obci nevykonává poručení to okresní péče o mládež nebo okres podle č. 1 a 2.

§ 2.

(1) K pověření okresní péče o mládež, okresu nebo obce úkoly hromadného poručení jest třeba, aby projevily ochotu úkoly hromadného poručení převzít a aby prezident krajského soudu, v jehož obvodu hromadné poručení má působiti, s pověřením souhlasil. Dříve než dá prezident krajského soudu souhlas k pověření hromadným poručením, dotáže se na mínění přednosty soudu a přednosty okresního úřadu, v jejichž obvodu má hromadné poručení působiti.

(2) Souhlas budiž odepřen, nelze-li s jistotou očekávati, že nositel hromadného poručení bude plniti úspěšně úkoly podle tohoto nařízení.

§ 3.

Obce a okresy lze pověřiti úkoly hromadného poručení jen, mají-li řádně vybavenou správu péče o mládež.

§ 4.

Ve výměru, kterým se pověřuje některá z korporací uvedených v § 1, odst. 1 úkoly hromadného poručení, budiž jako nositel hromadného poručení uvedena okresní péče o mládež nebo okres anebo obec. Výměr budiž doručen i příslušnému zemskému úřadu, který zařídí, aby o pověření byly vyrozuměny též osoby a ústavy uvedené v § 7, odst. 3.

§ 5.

Přednosta soudu může, po schválení presidenta krajského soudu, odníti pověření nositeli hromadného poručení, vyžaduje-li toho zájem poručenců; president krajského soudu vyslechne předem přednostu okresního úřadu.

Část druhá.

Úkoly nositelů hromadného poručení.

§ 6.

Úkolem nositele hromadného poručení je obstarávat poručení, není-li vhodných osob, které jsou ochotny přijmouti poručení, nebo je-li nutno, aby se účinným způsobem hájila práva a zájmy poručenců.

§ 7.

(1) K návrhu nositele hromadného poručení může president krajského soudu, vyslechne přednostu soudu, naříditi, aby byl nositel v mezích působnosti hromadného poručení pověřen poručencím nad všemi nemanželskými dětmi, dokud nemají řádného zástupce.

(2) President krajského soudu zařídí, aby takové pověření bylo vyhlášeno v obvodu hromadného poručení způsobem v místě obvyklým, zvláště pak, aby bylo sděleno porodním asistentkám, porodním ústavům, nemocnicím a podobným ústavům, jakož i příslušnému zemskému úřadu.

(3) Porodní asistentky, porodní ústavy, nemocnice a podobné ústavy jsou povinny oznámit narození nemanželských dětí do 24 hodin nositelům hromadného poručení.

§ 8.

Pokud nejde o případy § 7, pověřuje soud poručencím nositele hromadného poručení případ od případu, a to zejména tehdy, není-li vhodného poručníka.

§ 9.

(1) Byl-li na okresní péči o mládež, která

vykonává úkoly hromadného poručení, přenesen výkon dozoru podle § 3 vládního nařízení ze dne 14. března 1930, č. 29 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o ochraně dětí v cizí péči a dětí nemanželských, vykonává úkoly hromadného poručení i dozor zpravidla táž osoba.

(2) Rovněž budiž hromadného poručení především používáno ke spolupůsobení se soudem při provádění zákona ze dne 11. března 1931, č. 48 Sb. z. a n., o trestním soudnictví nad mládeží.

§ 10.

Nositel hromadného poručení musí dbáti, aby každý nezletilec měl zákonného zástupce. Na žádost soudu je povinen konati vyhledávání, jehož je třeba ke zřízení poručení a k ustanovení způsobilého poručníka, a učiniti návrhy soudu co nejdříve. Nositeli hromadného poručení náleží také vykonávati neodkladné úkony poručnickovy, dokud poručník nemůže začíti svou činnost.

§ 11.

(1) Soud může nositele hromadného poručení pověřiti též spoluporučencím.

(2) Jsou-li pro to zvláštní důvody, zvláště že poručník nemůže řádně zastávat jednotlivé úkony, může soud přenést na nositele hromadného poručení i jednotlivá práva a povinnosti poručníka, zvláště dozor, vymáhání výživného nebo podpor, zjištění bydliště nebo pobytu nemanželského otce, vyhledávání příbuzných a vyšetření domovské příslušnosti, nebo i práva a povinnosti opatrovníka nezletilého pro úkon.

§ 12.

(1) Nositel hromadného poručení dohlíží na činnost poručníků a opatrovníků nezletilých (§ 11, odst. 2) svého obvodu. Dbá, aby poručníci plnili své povinnosti, jak co se týče výživy a výchovy poručenců, tak i co se týče správy jejich majetku, zvláště pak také, aby nepřekročovali svých oprávnění a dožadovali se v případech zákonem určených souhlasu soudu.

(2) Nositel hromadného poručení je také povinen dohlédnouti, aby nezletilci pod otcovskou mocí nebyli ve výživě a výchově zanedbáváni a aby jejich jmění nebylo špatnou správou ohroženo. Jestliže by v tom směru shledal nedostatky, který je třeba odkliditi soudem, jmenovitě však shledal-li by, že jsou podmínky, aby otec byl zbaven moci otcovské, oznámí to soudu.

Část třetí.

Veřejní poručníci.

§ 13.

Nositel hromadného poručení vykonává své úkoly jedním nebo několika veřejnými poručníky; je-li veřejných poručníků několik, budiž působnost mezi ně rozdělena podle místních obvodů, které určí nositel hromadného poručení v dohodě se soudem.

§ 14.

Funkcí veřejného poručníka buďtež pověřeny jen osoby plně způsobilé převzít poručení, o kterých možno, zvláště podle jejich vzdělání, zaměstnání a životních zkušeností, souditi, že jsou s to, aby splnily úkoly uložené poručníku právními předpisy. Zejména buďtež, pokud možno, funkcí veřejného poručníka pověřováni činovníci dobrovolných sdružení péče o mládež. Převzetí funkce veřejného poručníka je dobrovolné.

§ 15.

(1) K pověření funkcí veřejného poručníka je třeba souhlasu soudu, v jehož obvodu hromadné poručení působí.

(2) Byl-li souhlas odepřen, může si na to nositel hromadného poručení stěžovati ve lhůtě 15 dní k presidentu krajského soudu, který rozhodne s konečnou platností.

(3) Veřejný poručník vykoná u soudu slib, že bude řádně plnit úkoly, uložené mu právními předpisy. Slib tento platí i jako slib podle § 205 obč. zákona.

(4) Vykonání slibu budiž soudem potvrzeno na legitimaci (§ 16).

§ 16.

Veřejný poručník obdrží při svém pověření vedle legitimace, kterou se podle potřeby prokáže při výkonu své funkce, poučení o právech a povinnostech jemu náležejících, jakož i poučení o právech a povinnostech poručníků. Legitimaci mu vydá nositel hromadného poručení.

Část čtvrtá.

Úkoly veřejných poručníků.

§ 17.

Veřejnému poručníku náleží spolupůsobiti při uplatňování nároků matky podle §§ 167 a 168 obč. zákona.

§ 18.

(1) Povinností veřejného poručníka je míti v patrnosti všechny poručené, kteří mají v obvodu jeho působnosti trvalý pobyt.

(2) Za tím účelem je povinen vésti pečlivě katastr poručenů. Jak vésti tento katastr, ustanoví ministr spravedlnosti v dohodě s ministry vnitra a sociální a zdravotní správy.

§ 19.

Není-li pověřen funkcí veřejného poručníka dozorcí důvěrník (§ 4 vl. nař. č. 29/1930 Sb. z. a n.), má veřejný poručník postupovati ve shodě s dozorcím důvěrníkem svého obvodu, aby opatření veřejného poručníka byla v souladu s opatřeními dozorcího důvěrníka. Oba se mají scházeti k občasným poradám a nositel hromadného poručení má vhodnými opatřeními zařídití souladnou práci obou orgánů.

§ 20.

(1) Veřejný poručník má poručené svého obvodu občasně navštěvovati a přesvědčiti se při tom o jejich majetkových a osobních poměrech a o tom, jak ti, kdož jsou k tomu povinni, plní své povinnosti.

(2) Nositel hromadného poručení se postará o to, aby veřejný poručník mohl použití všech zařízení péče o mládež (poradny pro matky a děti, ústavy zdravotní, výzkumné a pod.), kterých v jednotlivém případě užiti jest ku prospěchu svěřených mu nezletilců. To se týče zvláště zjišťování příčin nedostačejících výsledků výchovy a nepříznivého zdravotního stavu a vyšetřování prostředí, v němž dítě žije, za spoluúčasti správ škol, orgánů územní samosprávy a organizací péče o mládež; tyto jsou k tomu povinny, jsou-li podporovány z veřejných prostředků nebo opatřují-li své prostředky veřejnými sbírkami.

§ 21.

(1) Ten, u koho jsou umístěni soudní chráněnci, na něž se vztahuje okruh působnosti veřejného poručníka, je povinen dáti jemu a jeho důvěrníkům na žádost vysvětlení, dovoliti přístup do místností určených pro soudní chráněnce i k poručenům a podle potřeby a v mezích možnosti poručené na žádost veřejného poručníka předvésti k soudu, úřadu nebo k lékaři; podle potřeby oznámí veřejný poručník závady soudu, který učiní vhodná opatření.

(2) Veřejný poručník je povinen starati se o to, aby podle příslušných předpisů upravujících veřejnou péči zdravotní byl vykonáván

lékařský dozor na osoby svěřené jeho péči a dozoru.

§ 22.

Shledá-li veřejný poručník, že poručník zanedbává své povinnosti, oznámí to soudu, je-li třeba, aby soud ihned zakročil, jinak upozorní zákonného zástupce na závady a dohlédne, aby došlo včas k nápravě; bylo-li toto upozornění marné, oznámí to soudu.

§ 23.

(1) Veřejný poručník je povinen býti poradcem poručníků ať pro výkon jejich úřadu, ať pro styk se soudy nebo úřady.

(2) Rovněž má býti nápomocen při sepisování žádostí a stížností nemajetných nezletilců, poručenců a jejich zákonných zástupců, které mu byly předneseny ve věcech poručenství, při opatrování potřebných dokladů a pod., a má je předložit příslušnému soudu nebo úřadu. Za tuto činnost nesmí ani žádati ani přijmouti odměny. Předkládaje podání ta soudu nebo úřadu, vyjádří se o nich, a je-li třeba, vykoná předem nutné šetření. Napomáhá úkolům dobrovolných organizací péče o mládež a prostředkuje podle potřeby výpomoci ať hmotné, ať jiné, pro nemajetné nezletilce, zvláště prostředkuje dodání do veřejných ústavů (okresních domovů, útulků a pod.).

§ 24.

(1) Veřejný poručník je také povinen vzhověti dožadání soudu mládeže, aby podal zprávu o životě, osobních, rodinných a majetkových poměrech osob mladistvých.

(2) Rovněž je povinen oznámiti soudu případy, kdy nezletilec je vydán mravní zkáze, nebo případy, kdy se rodiče nebo zákonní zástupci nestarají o výživu nebo výchovu nezletilců, nebo se dopouštějí činů, které mohou mít nepříznivý vliv na nezletilce, a dávají tím důvod k zakročení.

§ 25.

(1) Směrnice pro výkon úkolů v případech §§ 17 až 24 vydává nositel hromadného poručenství v souhlase s přednostou soudu. Zemské ústředí péče o mládež může se schválením presidenta vrchního soudu vydati rámcové směrnice pro výkon hromadného poručenství okresních péčí o mládež v obvodu své působnosti.

(2) Veřejní poručníci nejsou oprávněni přijímat při výkonu své funkce peněz ani cenných papírů pro své svěřence, jejich rodiče

nebo pěstouny. K tomu je oprávněn jedině nositel hromadného poručenství, který je vyúčtuje.

§ 26.

(1) Neodstraní-li nositel hromadného poručenství závady, jichž nápravy se domáhá ten, kdo se pokládá za stížena postupem veřejného poručníka, lze podati stížnost k soudu.

(2) Soud může, nevyčkávaje stížnosti podle odstavce 1, k návrhu nebo z moci úřední změnit opatření veřejného poručníka nebo nositele hromadného poručenství nebo, až do svého rozhodnutí, výkon opatření zastavit.

§ 27.

Styk veřejného poručníka se soudem je přímý, a pokud nejde o předepsané písemné výkazy a oznámení, zpravidla ústní. Pokud není v určitých případech třeba součinnosti soudu, je veřejný poručník oprávněn dopisovati přímo jiným soudům a veřejným úřadům, u nichž je třeba zakročiti.

§ 28.

Veřejný poručník je povinen každoročně bez vyzvání podati soudu písemnou zprávu o osobních a majetkových poměrech poručenců podléhajících jeho dozoru. Tiskopisy k tomu potřebné dá veřejnému poručníku soud.

§ 29.

(1) Soud je povinen přesvědčiti se, zda veřejný poručník vede náležitě katastr svých poručenců a zda jinak plní své povinnosti. Na požádání soudu je veřejný poručník povinen předložit mu katastr poručenců k nahlédnutí a přezkoumání. Poručenský soudce upozorní přednostu soudu na závady v činnosti veřejného poručníka.

(2) Jestliže by soud v tom směru shledal závady v činnosti veřejného poručníka, upozorní na ně nositele hromadného poručenství a, nebyly-li odstraněny v přiměřené době, oznámí to nadřízenému dozorcímu úřadu, po případě zemskému ústředí péče o mládež.

(3) Jestliže veřejný poručník nevyhovuje, může přednost soudu požádati nositele hromadného poručenství, který veřejného poručníka ustanovil, aby ustanovil jiného veřejného poručníka. Nevyhoví-li tomu nositel hromadného poručenství ve stanovené lhůtě, budiž postupováno podle ustanovení § 5.

(4) Zproštěný veřejný poručník, jakož i ten, kdo se funkce veřejného poručníka zřekl, je

povinen vrátiti legitimaci nositeli hromadného poručení.

§ 30.

Povinnosti poručenských soudců je odstranováti závady v činnosti veřejných poručníků vhodným poučením veřejných poručníků.

Část pátá.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 31.

Dosavadní generální poručení mění se dnem účinnosti tohoto nařízení v hromadná poručení ve smyslu tohoto nařízení.

§ 32.

Nařízení ze dne 24. června 1916, č. 195 ř. z., o generálním poručení, se zrušuje.

§ 33.

Toto nařízení platí toliko v zemích České a Moravskoslezské a nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939; provede je ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Beran v. r.

Dr. Fischer v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Eliáš v. r.
Dr. Kapras v. r.	Čipera v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Syrový v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Havelka v. r.	

335.

Vládní nařízení

ze dne 16. prosince 1938

o srážkách ze smluvní ceny při některých do-
dávkách textilního zboží a o úpravě příspěvku
pěstitelům lnu a konopí.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. III, č. 1 zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., a podle § 1, odst. 1 a § 3, odst. 2 vládního nařízení ze dne 13. června 1933, č. 99 Sb. z. a n., o úpravě některých výrobních a odbytových poměrů domácí výroby lnu a konopí:

§ 1.

(1) Služební místa uvedená v § 1, odst. 1 vl. nař. č. 99/1933 Sb. z. a n. jsou povinna při výplatě smluvní ceny nebo každé její části za veškeré textilní zboží, dodané pro úřady, podniky, ústavy, fondy a zařízení tamže jmenované v době od 1. ledna 1939 do 31. prosince 1939, sraziti 10% a sraženou částku odvésti ministerstvu zemědělství. Při dodávkách předmětů, při jejichž výrobě bylo použito jen z části textilního zboží, jest povinen dodavatel účtovat cenu použitého textilního zboží zvláště. Z této ceny srazí se částka v tomto odstavci uvedená.

(2) Povinnost srážek nevztahuje se na nákup textilního zboží, placené řečenými služebními místy ihned hotově u pokladny dodavatele, nepřesahuje-li cena zboží v jednotlivém případě 1.000 Kč.

§ 2.

(1) Za sklizeň roku 1938 činí příspěvek pěstitelům lnu a konopí:

- a) u lnu roseného (máčeného) Kč 40,—,
 - b) u lnu neroseného (nemáčeného) Kč 30,—,
 - c) u konopí Kč 25,—,
- a to ve všech případech za 1 q čisté váhy.

(2) Příspěvky v odstavci 1 uvedené vyplácí se nejvýše za sklizeň odpovídající průměrnému hektarovému výnosu 24 q roseného, 32 q neroseného lnu a 40 q konopí.

(3) Příspěvek bude pěstitelům lnu a konopí poskytován jen tenkrát, předloží-li do konce června následujícího roku po sklizni všechny předepsané doklady.

§ 3.

Toto nařízení platí jen v zemi České a v zemi Moravskoslezské a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády, jejichž působnost se vztahuje na uvedené země.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.